

Novembar 1985.god.Ann Arbor

Dragi Ksenija i Ivane

Primljeno
Odgovoreno

6-XII-1985 11/12/85
G. V. S.

Razumevanje i prijateljska naklonost koju ste prema meni uvek pokazivali obavezuju me da Vam se pre svega izvinim što se, otkako sam stigao u ovaj neobični studentski grad, nisam javljao. Lako je razumeti da su me nedace oko privikavanja u dovoljnoj meri tistele da se nisam osecao preterano spremnim da svoje ovdasnje postojanje uopste prihvatim. Sada, kada se jedan novi, "americki" red polako nazire, zelim da ublazim nepristojnost svog cutanja uveravajući Vas u svoju zahvalnost i iskreno prijateljstvo.

Vreme ovde protice neverovatno brzo; između predavanja i polica sa knjigama jedini je problem zapravo što se, uz povremene napade lake nostalgije i jednog tupog osecanja udaljenosti, covek zacas nada izgubljen. Nije sporno da je Amerika, opste uzev, ipak svojvrsna provincija duha, i ne samo zato što ovde nema nekijih većih novosti za mene, već zato što naprosto identitet zavisi od coveka, a ne od okoline, rekao bih da je jedini pravi izazov suociti se - a imati pritom dovoljno vremena - sa nepreglednim mnoštvom podataka, sa knjigama SA kojima mahom nikada nisam dolazio u dodir. Uz sve pohvale Odseku, ne mogu reci da je preterano moderan i provokativan, ali mi razumevanje i predusretljivost na koju nailazim puno znače. Sam En Arbor je lep gradic iscezao u Univerzitetu. Grad sa vise knjizara i antikvarnica nego ostalih prodavnica. U Beogradu biti drugaciji znaci imati knjigu u ruci. Ovde je to moguće jedino noseći, recimo, banane naokolo.

No, salu na stranu, trudim se da ovaj boravak, dragoceni Fulbrajtov poklon na kome sam Vam vise nego zahvalan, ucinih sto korisnijim, nadajuci se da ce se ova investicija kroz moje buduće studente vratiti našoj jadoj i zapustenoj književnosti. Viseci na rubu Evrope, mogli bismo i da skliznemo sa mape sveta ako nastavimo ovako ubedljivo da tonemo.

Obavestio me je profesor Stolc da je bio u Komisiji i da se sreo sa Vama, Ivane, ali nisam siguran da Vam je rekao kako mu je pošlo za rukom da zaboravi moje pismo, koje sam Vam još tada uputio. Uopste, o "americkom karakteru" bi se imalo

mного toga dodati. Bilo kako bilo, ja na zalost jos uvek nisam dobio knjige koje su pored moj odlazak, a u odsustvu i Vas i kolegince ^{Todorovic}, ostale u Komisiji. Knjige za učenje jezika mi i nisu toliko neophodne jer ima jos primeraka od prethodnih godina, ali je u toj posiljci bilo i deset mojih knjiga i deset brojeva časopisa 'Republika' sa izborom srpske proze, koji bi mi ovde bili veoma dobrodosli. Ukoliko te neće predstavljati neko dodatno uznemiravanje, bio bih Vam zahvalan ako biste podsetili koleginicu (mislím da se zove Maja) da mi barem ove knjige pošalje, ili da ih vrati mojim roditeljima (tel. 167 440).

Sasvim sam siguran da se Vi mozete pouzdati u mnogobrojne prijatelje u inostranstvu, ali ubrajajući sebe u njih sklon sam da Vas zamolim, makar nistavnost mojih stvarnih moći bila i groteskna, da mi samo stavite do znanja ukoliko bih ovde mogao da nabavim bilo šta što bi Vam bilo potrebno.

Sa željom da Vam kraj ove jeseni protiče ugodno i radno, srdačno Vas pozdravlja i jos jednom Vam se zahvaljuje na Vasem razumevanju

Ćavir Jeparal

P.S.

Moja adresa ovde, pored adrese Odseka, je

315 South Division ap. 14

Ann Arbor, MICH 48 104

tel. (313) 761 8594